

לפני מי אתה עומד

אדם שמתרגל לבקש תמיד, זה משנה את כל צורת החיים שלו ומוסיף לה איכות.

אבל כשמבקשים, חשוב מאוד לעצור רגע ולחשוב לפני מי מבקשים. להחדיר לתודעה שמתפללים לפני "הקל הגדול הגיבור והנורא" שהוא אינסוף, ורק לאחר המחשבה הנעלה הזאת, לבקש.

בצורה כזאת, כל הבקשה תיראה אחרת לגמרי - לא רק שאני עומד לפני מי שיכול לתת לי, אלא - זה **אלוקים! החסד שלו הוא אינסוף!** הוא אוהב אותנו אישית ודואג לנו אישית, פי אלף אלפי אלפים מהאבה הכי גדולה שהייתה אי פעם בין אב לבנו!

רגע של מחשבה על כך יכול לעורר בליבנו הרבה התפעלות והתלהבות אל ד'!

(הרב פינקוס / תפארת שמשון - דברים, עמ' קפא)

להרבות בתפילה

יחד עם ריבוי התפילה יש להיזהר שלא להיות בכלל "וכל המרבה דברים מביא חטא", שכן באמת רחוקים אנו מאוד מידיעת טובתנו האמיתית.

אין לו לאדם להתעקש הרבה על עניין מסוים, כגון על עשירות וכדומה, ואפילו על חכמה מופלגת, שהרי נפשנו יודעת כמה וכמה דברים שביקשנו עליהם, ובמשך הזמן הבנו כמה היה לטובה שלא השגנו אותם.

והעצה לזה, **לבקש תמיד באופן כללי** ובנוסף שמשמעותו הוא שכל בקשתנו ורצוננו הם **כפי רצונו יתברך**, כגון בתפילה על פרנסה, יבקש שהקב"ה יזמן לו פרנסתו כפי שהוא יתברך יודע שיהיה לטובתו.

כמו כן, יש לבקש שלא יעכבו החטאים והקטגורים את רצונו יתברך להיטיב.

הטוב ביותר הוא לצרף את תפילתו לתפילות כל ישראל, ולהרבות באמירת תהילים או נוסחי תפילה שנתקנו על ידי חז"ל הקדושים, ואז תעלה תפילתו לרצון לפניו יתברך, ותביא לו ברכה בכל עניין שביקש עליו.

(הרב פינקוס / תפארת שמשון - דברים, עמ' טו)

לא להתייאש

במדרש נאמר (דברים רבה ב, יג): "אמר רבי חייא: כתיב 'קוה אל השם חזק ויאמץ לבך וקוה אל השם' - **הי מתפלל וחוזר ומתפלל, ויש שעה שיתנו לך**".

על האדם להרבות בתפילה ולהתאמץ בביטחון ובתקווה לקב"ה, ולא להתייאש ולהרפות ידיים, כי סוף-סוף תבוא ה"שעה שיתנו לך"!

מעשה שהיה, בקבוצת בנות בוגרות סמינרים, מעוכבות שידוך זמן רב, שפנתה אל הגרי"ש אלישיב זצ"ל, בבקשה לדעת מה עליהן לעשות כדי שתזכינה לזיווגים הגונים במהרה.

והוא השיב על כך: **העצה היא להתפלל ולבקש מהבורא יתברך שימלא משאלות ליבן.**

אך הן לא הבינו מה תשובה היא זו - והרי זה בדיוק מה שהן עושות! זה כבר ימים חודשים ושנים שהן שופכות את ליבן יום-יום ללא הרף, מתחננות ומבקשות מהקב"ה שכבר יפציע האור בחייהן, וישלח להן את המיועד להן, ובכל זאת עדיין אין תפילתן נענית!...

כאשר הביאו את הדברים לפני מרן ראש הישיבה הגרא"ל שטיינמן שליט"א, הוסיף וביאר להן, כי יש להתמיד בצעקה ובקשה לקב"ה מבלי הרף. גם אם נראה - לכאורה - שהתפילה לא נענית, אין להתייאש, כי מי יודע כמה תפילות עליו להתפלל כדי שתבוא הישועה? אולי הישועה כבר עומדת מאחורי התפילה האחת הנוספת שנתפלל עכשיו!

זהו כוחה של תפילה. כך אמר ראש הישיבה שליט"א. **לא להתייאש, אלא להמשיך ולהתפלל**, לא להפסיק ולא לחדול מלהפציר ולבקש, להתחנן ולזעוק, וחזקה על תפילה שאינה שבה ריקם.

(הספד הגאון הרב ישראל זיכרון שליט"א על הרבנית קנייבסקי ע"ה / קונטרס "מספד גדול", עמ' מ)

מעט סבלנות!

האמונה והתפילה הן בבחינת **"מאמין בחי העולמים וזורע"**.

כמו שכאשר זורעים ממתנים בסבלנות לצמיחת הצמח, ולא מוציאים את הגרעין מן האדמה כדי לבדוק אם כבר נבט, כך גם בתפילה. אדם מתפלל תפילה אחת - **אין הוא יכול, ואף אסור לו לבדוק האם היא פעלה**, אם כבר רואים ישועה.

האדם נדרש להתפלל, ותפילתו פועלת ועוזרת, אבל **מוכרחים להמתין בסבלנות**, להשקות עם עוד תפילות ודמעות, לזבל עם עוד מעשים טובים, עד שבעזרת ד' יתברך לבסוף אכן יראה את הישועה.

כל תפילה היוצאת מפיו של יהודי היא יהלום נפלא, גרעין אשר עתיד לצמוח ממנו עץ פרי עושה פרי. כל הפירות הללו מופקדים בידיו של הקב"ה אשר אמונתו אינה מוטלת בספק. ד' יתברך אינו מאבד את תפילותינו חלילה, הוא אינו מניח להן להתבזבז, אל אוצרן בבית גנזיו עד אשר יבוא יום בו יהיה בהן צורך.

מי יודע כמה אסונות וצרות נחסכו מעם ישראל בשל כל אותן תפילות אבודות לכאורה, אשר בעליהן סבורים כי לא התקבלו. את זאת לא נדע, אולם בדבר אחד יכולים אנו להיות משוכנעים: **תפילה אינה חוזרת ריקם.**

מעט סבלנות! בשמים כבר התחילו לארוז את הישועות וההשפעות, החלו אף לקשט אותן בעלים ופרחים. תיכף תרד הישועה מסודרת בטוב טעם ודעת בטוב הנראה והנגלה - **רק מעט סבלנות!!!**

(הרב יאמניק / כי אתה עמדי ח"ג עמ' פו, קב)